

Ter herinnering aan

BEN ENGBERINK

Hij werd geboren op 10 februari 1929 in de Gemeente Weerselo. Tijdens zijn langdurig ziekbed is hij verzorgd door zijn echtgenote

RIA WIENK

met wie hij ruim 30 jaar lief en leed heeft gedeeld. Op 1 januari 1989 is hij, voorzien van het heilige Sacrament der Zieken, uit zijn lijden verlost, waarna hij op 5 januari 1989 te Usselo is gecremeerd.

Lieve Pa,

wat heb je ontzettend veel voor ons betekend. Het meest nog voor Ma; 30 jaar lang zijn jullie geen dag gescheiden geweest. Ontzettend veel hebben jullie samen gedaan, waarbij de opvoeding van jullie 6 kinderen het voornaamste doel is geweest. Daardoor was er nooit de gelegenheid om veel van de wereld te zien. Gelukkig heb je die grote reis naar Australië samen met Ma kunnen maken. Talrijk waren de verhalen die je ons altijd daarover hebt verteld. Ook heb je intens genoten van je korte vakanties op Ameland.

Zodra de kinderen hun eigen leven zouden hebben ingericht, wilde je met een camper de wereld gaan ontdekken. Helaas mocht deze grote wens niet in vervulling gaan.

Je genoot altijd intens van de aanwezigheid van kinderen. Vooral je eigen kinderen had je graag om je heen. Je was steeds bezig met hun opvoeding, studies, werk en hobby's. Ieder van je kinderen was even belangrijk, voor allen wilde je steeds het beste. In je leven heeft je werk een belangrijke plaats ingenomen. Je inbreng daarin was erg groot. Je vakmanschap was bekend en vooral de overdracht van deze kennis aan jongeren werd enorm gewaardeerd. Hoezeer, bleek wel uit de vele keren dat collega's aan je ziekbed verschenen.

Door je handigheid kon je in en om het huis alle voorkomende werkzaamheden altijd zelf opknappen. En ook dit klussen in huis heb je aan je kinderen over kunnen dragen. Daarnaast ging je altijd graag de natuur in, om te vissen of gewoon wat rond te fietsen. Toen je ziekte eenmaal een feit was, ben je boven verwachting sterk gebleken. Dat je zo geduldig kon zijn, dat je zo kon vechten had niemand van ons kunnen denken. Met behulp van alle familie, vrienden en kennissen heb je je ziekte met kracht gedragen. Je moest afscheid nemen, met opgeheven hoofd ben je naar God gegaan.

Rust zacht.